

A47c 13/12

URZĄD PATENTOWY

w WARSZAWIE

ul. 3 Maja 19/12

OPIS PATENTOWY

Nr 31108

Kl. 34 g, 15/01

Conrad Britz, Kolonia

Łóżko składane względnie leżak

Zgłoszono 28 października 1941

Udzielono 4 listopada 1942

Pierwszeństwo: 11 listopada 1940 (Niemcy)

Znane są łóżka składane względnie leżaki, posiadające dwie podłużnice, służące do podtrzymywania dającej się zwinąć nawierzchni, przytwierdzonej odłączalnie do zewnętrznych końców wspomnianych podłużnic. Każda z tych podłużnic znanych leżaków składa się z kilku, przeważnie trzech belek, z których środkowa ma podczas użytku mniej więcej położenie poziome, podczas gdy belki zewnętrzne, łączące się z oboma końcami belki środkowej, mają w stosunku do niej kierunek skośny. Części końcowe belek zewnętrznych uzbrojone są na końcach, na których stykają się one z belką środkową, w metalowe pałaki w postaci litery U, przy czym przez pałaki te oraz przez końce belek przez nie obejmo-

wane przechodzą dwa przesunięte względem siebie sworznie lub też przechodzi tylko jeden taki sworznie, a poza tym pałaki są połączone z wspomnianymi końcami za pomocą kilku śrub drzewnych. W każdym razie jeden z wspomnianych sworzni służy jako czop przegubu, około którego można przekręcić zewnętrzne belki w stosunku do belki środkowej, składając względnie rozkładając łóżko. Zabezpieczenie wzajemnego położenia części belek w położeniu odpowiednim do użytku odbywa się dotychczas za pomocą oporków, przechodzących przez ramiona pałaków w postaci nitów lub sworzni, o które opierają się krawędzie czołowe na końcach zewnętrznych belek.

Pomijając osłabienie belek, które właś-

nie na swoich końcach wymagają największej wytrzymałości, przez sworznie przegubowe i oporki, wykonanie otworów, potrzebnych do umieszczenia sworzni śrubowych, oprócz samego kosztu tych sworzni i nakrętek, oraz zakładanie tych sworzni powiększa koszty wyrobu łóżek tego rodzaju, wobec czego zmniejsza się popyt na nie; jeżeli przy tym uwzględnić mały zysk przy sprzedaży takich łóżek, to wyrób ich opłaca się tylko w razie masowego zapotrzebowania, uzależnionego od cen niskich.

Wynalazek niniejszy polega na tym, że przez pałaki, stanowiące równocześnie nóżki leżaka, umocowane na końcach środkowej podłużnej belki za pomocą tylko jednej śruby drzewnej lub jednej pary takich śrub, przeprowadzony jest poniżej końców belek zewnętrznych tylko jeden sworzni, przechodzący wyłącznie przez ścianki ramion pałaka, dzięki czemu wszystkie końce belek pozostają nieosłabione, a sworzni ten stanowi czop przegubowy dla końców zewnętrznych belek, zaopatrzonych w tym celu w łożysko z taśmy metalowej, umocowanej na płaszczyznach dolnych tych belek. W położeniu odpowiednim do użytku górna krawędź zewnętrznych belek podłużnych podpira ściętą skośnie dolną krawędź końca środkowej belki.

W ten sposób uzyskuje się znaczną stateczność leżaka i unika się wszelkich otworów, osłabiających belki, przy czym zużywa się jak najmniejszą ilość sworzni i oporków, a dzięki temu uzyskuje się zmniejszenie wagi oraz znaczną taniość wyrobu takich łóżek.

Na załączonym rysunku uwidoczniono przykład postaci wykonania połączenia przegubowego według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok boczny leżaka rozpostartego, fig. 2 — w większej skali widok boczny miejsc połączeń zewnętrznych części belek podłużnych z częściami

środkowymi w położeniu rozpostartym. Fig. 3 przedstawia widok z góry połączeń według fig. 2, a fig. 4 — widok boczny całej belki podłużnej, złożonej w poręczną paczkę.

Boki szkieletu leżaka tworzą dwie podłużnice, znajdujące się w odpowiednim odstępie od siebie, z których każda składa się z belki środkowej a oraz z belek zewnętrznych podnóżka względnie wezgłowia b , c . Do ustalenia odstępu obu podłużnic a , b , c od siebie służą poprzeczki h , do których są przytwierdzone końce nawierzchni spoczynkowej i , k . Końce wspomnianych poprzeczek zamocowuje się w odpowiednich miejscach, np. w skośnych szczelinach b^2 , c^2 zewnętrznych belek podłużnych b względnie c , tak aby można je było łatwo odłączyć. Końce te są zaopatrzone w znane odsady, utrzymujące stały odstęp, oraz w nakrętki skrzydełkowe lub podobne części, dociskające belki b i c do wspomnianych odsad.

Połączenie końców tylnych zewnętrznych belek podłużnych, umieszczonych skośnie względem belki środkowej a , z końcami tej belki uskutecznia się za pomocą pałaków metalowych d , d^1 względnie d , d^2 oraz za pomocą odpowiednich przegubów. Kolanka d pałaków, posiadających postać litery U, przytwierdza się śrubami drzewnymi g do końców górnej krawędzi belki środkowej a . Dolna krawędź a^1 wspomnianych końców belki środkowej jest, odpowiednio do kierunku położenia belek zewnętrznych b i c , ścięta ukośnie.

Powierzchnie dolne belek zewnętrznych b , c podłużnicy, znajdujące się przy rozpostartym leżaku mniej więcej w położeniu poziomym, są zaopatrzone w łożyska z taśmy metalowej f^1 , przymocowanej za pomocą śrub drzewnych m i zagiętej w uszko o szerokości, odpowiadającej mniej więcej odstępowi ramion pałaka, obejmującej część środkową sworzni e , przechodzą-

cego przez ramiona pałąków i zaopatrzonego w główkę i nakrętkę. Sworzeń e stanowi więc czop przegubowy dla zewnętrznych belek b i c w tym celu, aby można było je, gdy leżak nie jest używany, oczywiście po poprzednim zdjęciu nawierzchni z belek podłużnych, złożyć zgodnie z fig. 4, a mianowicie tak, aby zespół części złożonych zajmował jak najmniej miejsca.

Nawierzchnia jest wykonana w sposób znany z kilku giętkich taśm metalowych, umieszczonych względem siebie w odpowiednich odstępach, a przytwierdzonych do poprzeczek h , do których to taśm jest przymocowana większa liczba deseczek k , znajdujących się w odpowiednich odstępach. Końce poprzeczek h są wyposażone w narządy rozporowe, np. odsady, a także w części służące do przytwierdzenia, jak np. w kliny, zawlecзки, nakrętki skrzydełkowe lub tym podobne, nie przedstawione na rysunku, a służące do zabezpieczenia właściwego odstępu pomiędzy belkami b i c podłużnic leżaka.

Położenie zewnętrznych belek b i c w stosunku do belki środkowej a zabezpiecza się w ten sposób (fig. 1 i 2), że górne krawędzie belek b i c opierają się w pobliżu swoich końców o dolne skośne powierzchnie a^1 końców belki środkowej a , przy czym ciężar ciała osoby leżącej, działający na nawierzchnię, przenosi się na miejsca styku a^1 , b^1 względnie a^1 , c^1 , tak iż wytwarza się znaczne tarcie między wspomnianymi powierzchniami styku, wskutek czego, a również wskutek nacisku jaki powierzchnie dolne belek b , c , wywierają na sworznie odciąża się również siłą ciągnącą, działającą na łożyska f^1 , f , dzięki czemu części te, a również śruby mogą posiadać małe wymiary, czyli mogą być wykonane tanio.

Celem zapobieżenia chwianiu się w jedną i drugą stronę belki c podłużnicy względem pałąka d , d^1 w położeniu złożo-

nym według fig. 4, dobrze jest wykonać długość ramion tego pałąka równą długości pałąka d , d^2 , czyli że długość winna być tak znaczna, aby ramiona d^1 pałąka obejmowały jeszcze na połowie swej wysokości boki końcowej części belki c .

Po złożeniu trzech części każdej z podłużnic zgodnie z fig. 4, układa się je obok siebie w paczkę, którą zawija się w nawierzchnię.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Łóżko składane względnie leżak, którego każda z dwóch podłużnic składa się z trzech belek, połączonych przegubami tak, iż w stanie rozpostartym łóżka środkowa belka zajmuje położenie poziome, dwie zaś belki zewnętrzne — położenie skośne podpierając swymi końcami tylnymi końce belki środkowej, zaopatrzone każdy w pałąk metalowy, obejmujący swymi ramionami koniec belki zewnętrznej, przy czym podłużnice są utrzymywane we właściwym odstępie pomiędzy sobą za pomocą przymocowanych do ich zewnętrznych końców poprzeczek, na których jest zawieszona dająca się zwijać nawierzchnia łóżka, znamienne tym, że przez wskazane pałąki metalowe (d , d^1 , d^2), stanowiące równocześnie nóżki łóżka, a przytwierdzone każdy swym kolankiem (d) do końców środkowej belki (a) przechodzi sworzeń (e), który nie jest przepuszczony przez belki zewnętrzne, wobec czego nie osłabia ich, a który stanowi sworzeń przegubowy dla łożyska (f) z taśmy metalowej (f^1), przytwierdzonej do powierzchni dolnej belek zewnętrznych (b względnie c), przy czym w stanie rozpostartym łóżka górne krawędzie (b^1 względnie c^1) podpierają skośne dolne krawędzie (a^1) końca belki środkowej.

2. Łóżko składane, względnie leżak we-

dług zastrz. 1, znamienne tym, że boczne ramiona (d^1 , d^2) pałaka metalowego posiadają długość tak dobraną, iż w położeniu złożonym każdej podłużnicy (a , b , c) obejmują one jeszcze co najmniej częściowo

z boku koniec ułożonej na nim belki zewnętrznej.

C o n r a d B r i t z
Zastępca: inż. W. Suchowiak
rzecznik patentowy

Fig.1

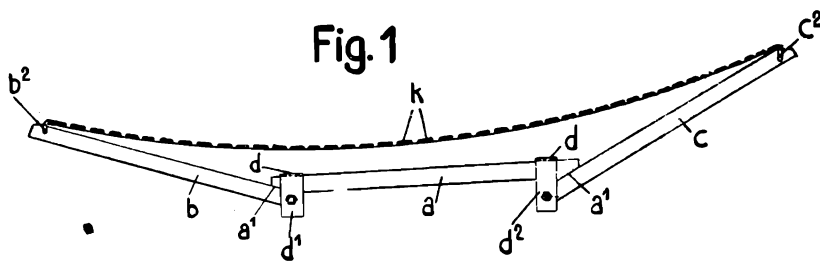

Fig.2

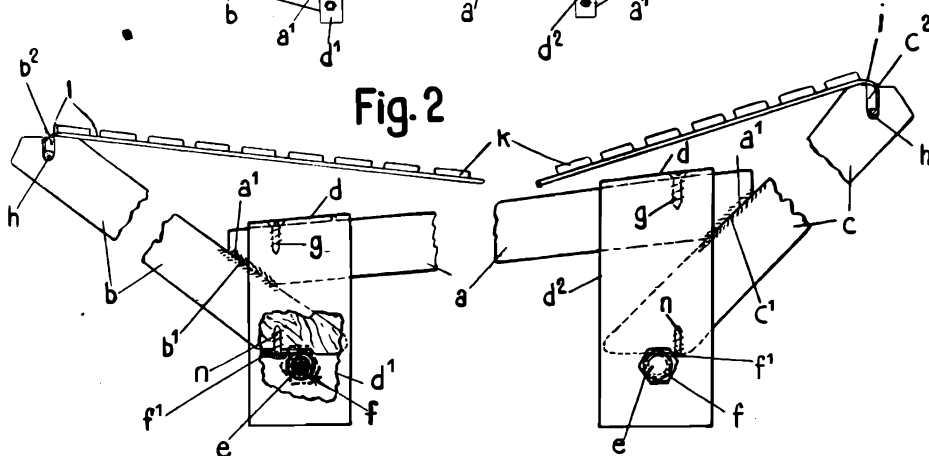

Fig.3

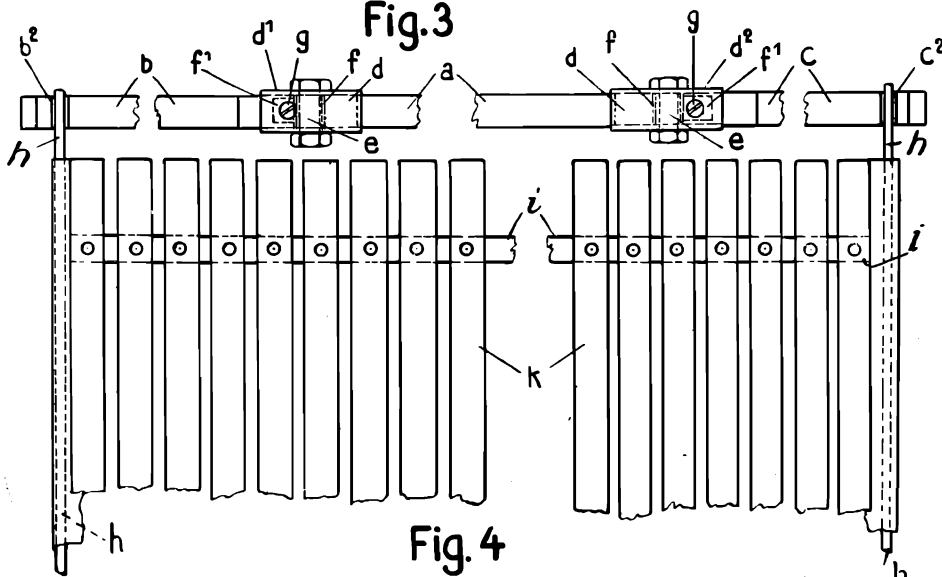

Fig.4

